

Müslümanlar Niçin Geri Kaldı?

Bugün Müslüman memleketleri ağır sanayide geri kalmışlardır. Hristiyanlar bunun sebebini, İslâm dininin ilerletici değil uyuşturucu bir din olmasında göstermektedirler ve medeniyetin ancak Hristiyan dini sayesinde elde edilebileceğini ileri sürmektedirler. Bunun ne kadar saçma bir iddia olduğunu söylemeye lüzum yoktur.

Hristiyan olmayan Japonların, en ileri Hristiyan memleketlerini nasıl geçtiği malumdur. Yahudi olan İsrailliler de içinde çöl piresinden başka canlı bir varlık bulunmayan yerleri zengin ormanlara ve ziraat/([tarım]) topraklarına çevirmişler. Lut gölünden brom çıkarmayı ve normal hâldeyken sıvı olan bromu, Alman bilginlerinin “olamaz” demelerine rağmen katı hâle sokmayı ve kolaylıkla yabancı memleketlere satmayı, dolayısıyla brom ticaretinde Almanları geçmeyi başarmışlardır.

Demek oluyor ki medeniyetin, Hristiyan diniyle hiçbir alakası yoktur. Tam tersine medeniyeti emreden İslâm dinidir. Koyu Hristiyanlığın insanları nasıl karanlığa götürdüğü, Müslümanlığın ise onların nasıl nura kavuşturduğu Kurûn-ı vüstada/(Orta Çağ'da) meydana çıkmıştır.

Hristiyanlığın en kuvvetli olduğu, yani Avrupa'ya hâkim olduğu Orta Çağ'da Avrupa'da medeniyet namına ne vardı? O zaman Avrupa, cehalet, pislik, yokluk, fakirlik, hastalık ve papazların zulmü altında inim inim inliyordu. O zaman Avrupalılar ne helâ ve ne de banyo bilmezlerdi. Yine o zamanda İslamiyet'in emirlerine uyan Müslümanlar ilimde, fende, ticarete, sanatta, ziraatte, edebiyatta ve tababette çok ileri gitmişler ve dünyanın en büyük medeniyetini kurmuşlardı. Halife Harun Reşit, Fransa kralı Şarlman'a bir çalar saat hediye göndermişti ki saat çalınca kral ve maiyeti, “içinde şeytan vardır” diye kaçmışlardı. Müslümanların bugün geri kalmalarının sebebi, dinlerinin emirlerine itaat etmemeleri ve ona uymamalarıdır. Fakat biz bugün hâlâ bundan yüzyıllarca sene evvelki medeniyetimizle iftihar ediyor, bugünkü hâlimizi hiç düşünmüyoruz... Eskiyle iftihar olunabilir, fakat yalnız onu misal göstermek ayıptır. Biz bugün de terakki göstermek zorundayız. Bir İngiliz masonu olan Reşid Paşa'nın hazırladığı 1255/(M. 1839) Tanzimat Fermanı ile yüzümüzü Batı'ya çevirdiğimizi ilân ettik. Birçok şehirlerde mason locaları açıldı; fakat bu taklitcilik, zevk ve safada oldu. İlimde, fende ve çocuklarımızı İslâm'ın güzel ahlâkıyla yetiştirmekte ecdadımız gibi çalışmadık. Dinimizin gösterdiği yola ve Peygamberimizin (sallâllahu teâlâ aleyhi ve sellem) üstün ahlâkına gericilik denildi. Bizden tam 29 sene sonra, 1284/(M. 1868)'de Batı'ya dönen Japonlar, bizden katbekat ilerlediler; hem de bâtil dinlerinden hiç ayrılmadan!.. Medeniyet yarışında öndeyken, Tanzimattan sonra ilim ve irfan bırakılıp nefse ve şeytana uyuldu ve bu İngiliz afyonu, devlet adamlarını uyuttu. Bugün yeniden hamle yapmak, Batı ile aramızdaki mesafeyi azaltmak, onlara yetişmek, hatta geçmek zorundayız. Ancak bu da boş lafla ve nutuk çekerek olmaz... Ecdadımızın yoluna dönmeliyiz... Şimdi ecdadımızın yolu nedir, bunu inceleyelim.

Medeni bir insan, her şeyden önce güzel ahlâklı, dürüst ve çalışkandır. Önce din terbiyesi almış, fen bilgilerini de öğrenmiş olup sözü özü doğrudur. İşlerini son derece dikkatle başından sonuna kadar takip eder. Gerekirse iş saatinden fazla çalışmaktan hiç çekinmez, zira böyle çalışmaktan ve iş görmekten zevk alır; yaşlansa bile kolay kolay işinden ayrılmaz ve memleketinin kanunlarını son derecede sayar. Amirlerine itaat eder, kanun dışı hiçbir iş yapmaz, dininin emir ve yasaklarına titizlikle uyar ve ibadetlerini asla terk etmez. Çocuklarının imanlı ve ahlâklı yetismelerine çok ehemmiyet verir; onları kötü arkadaşlardan ve zararlı yayınlardan korur. Zamanın kıymetini bildiği için her işini dakikası dakikasına yapar ve dine de sadık olur; din ve dünya vazifelerini/işlerini bitirmeden içi rahat etmez. Bir işi tesvif etmek/(yarına bırakmak) şöyle dursun, yarın yapılacak bir işi bugünden yapar. Ecdadımızın bu meziyetlerine sahip olursak maddi ve manevi yükselir, her işimizde muvaffak olur ve Rabbimizin rızasını kazanırız.

“Garplılar böyle midir?” diye sorabilirsiniz... İmanları ve ahlâkları şüphesiz böyle değildir. Hele İkinci Cihan Harbi'nden sonra sayıları artan sapık fikirli, âdi ruhlu insanlar, başkalarını da bozmaktadırlar. Fakat yukarıda yazdığımız gibi olmaya ve sapık fikirleri terbiye etmeye çalışmaktadırlar. Zahiri temizliklerine gelince İslâm dininin emrettiği temizliği tatbik ediyorlar ki bazı sokaklarda tek çöp parçası olmadığı gibi parklar da bir çiçek deryası hâlinde. Her taraf, her dükkân, herkes ve görünüşleri tertemizdir. Şimdi lütfen Kur'ân-ı Kerim'in ve İslâm dininin bize emrettiği şeylere dikkat ediniz. Bunlar bize ahlâkımızı ve bedenimizi ve kullandığımız şeyleri temizlemeyi emretmiyorlar mı? O hâlde demek oluyor ki hakiki medeniyet esasları bizim dinimizde bulunmaktadır ve Kurûn-i vüstadaki/(Orta Çağ'daki) -öve öve bir türlü bitiremediğimiz-İslâm medeniyeti ancak bu sayede meydana gelmiştir. Biz şimdi ne yapıyoruz? Her şeyden evvel tembeliz. Allâhü teâlânın emir ve yasaklarına ehemmiyet vermiyoruz, zira zevkimize de düşkünüz. Bir işe başladıktan biraz sonra hemen gevşiyoruz. /” Bulgarlar ‘Bir işe Türk gibi başlamalı, Bulgar gibi bitirmeli’ derler.” Çabuk yoruluyoruz, “adam sen de” ciyiz...

Kaynak: İlmihal Medeniyeti